

[Chr. Madsen.]

pensionister for ægtepars vedkommende skal have en forhøjelse på 12 kr. pr. måned. Beregningerne går ud fra, at omsætningsafgiften vil komme til at betyde en merudgift på 2,2 pct. for folke- og invalidepensionister, og på grundlag af disse beregninger har man altså fundet ud af, at der skal ydes 12 kr. pr. måned i kompensation. Jeg tror ikke på, at der er ret mange folke- og invalidepensionister, der kan se nogen rimelighed i det. Jeg tror, at de fleste i stedet for at finde en kompensation i det vil få den opfattelse, at det er en direkte nedskæring, der er tale om, og en nedskæring, der kommer i en periode, hvor man har haft en stigende nationalindkomst og folke- og invalidepensionisterne derfor egentlig skulle have haft mere, også fordi forskellige lande, som vi gerne vil sammenlignes med, efterhånden har fået megen fart på, hvad angår forhøjelse af pensionerne, medens vi her i Danmark i visse perioder er gået tilbage og nu igen skal gå tilbage.

Der står i omsforliget, at regeringen skal begrænse sine udgifter til et bestemt beløb, og dette indebærer jo, at man i år og til næste år ikke kan komme væsentligt videre, hvad angår forbedringen af folke- og invalidepensionisternes vilkår. Vi i vort parti er meget utilfredse med det, der her sker, og vi kan allerede på nuværende tidspunkt bebude, at vi vil stille ændringsforslag, for så vidt der bliver lejlighed dertil.

Der er også nogle andre spørgsmål, der melder sig. Regeringen har åbenbart ikke tænkt på, at der er mange mennesker, som er syge i en længere periode og i en sådan periode skal leve af sygeforsikringens dagpenge. Der er heller ikke tænkt på, at der er mennesker, som rammes af ulykker og lever af ulykkesforsikringens dagpenge ligeledes i en længere periode. Der står heller ikke noget om, og ingen har talt om, at vi har en meget, meget stor arbejdsløshed i visse områder. Det vil igen sige, at mange er henvist til at leve af arbejdsløshedsunderstøttelse også i længere perioder. Der er ikke tænkt på, at disse kategorier skal have erstatning derfor.

Jeg vil gerne komme med nogle bemærkninger om arbejdsløshed. Det irriterer mig, hver eneste gang jeg er i folketinget, at høre ærede ordførere tale om, at vi har fuld

beskæftigelse her i landet. Det er urealistisk tale. Vi har ikke fuld beskæftigelse. I hovedstadsområdet og i nogle større byer kan man sige at man har høj beskæftigelse, men i andre områder har vi en temmelig stor arbejdsløshed, der har bidt sig fast, og som de mennesker, der lever i disse områder, har kendt til i generationer. Lad mig nævne nogle arbejdsløshedsprocenter om ikke for andet, så i hvert fald af hensyn til Folketingsstidende. I Ålborg har man i april 1962, og det samme var tilfældet sidste år, blandt arbejdsmændene en arbejdsløshed på 12,5 pct., i Hjørring 18,9 pct., i Thisted 20,2 pct., i Skive 13,6 pct., i Holstebro 13,3 pct., i Nakskov 15,8 pct., i Maribo 12,1 pct. og i Nykøbing Falster 11,0 pct. Jeg kan nævne et par procenter fra øerne; de ligger omkring 2,1 for Københavns vedkommende og 1,5 for Roskildes vedkommende.

Jeg har mange gange haft det indtryk, at når man taler om forholdene for arbejderne og om økonomien her i landet, og når man taler om fuld beskæftigelse, mener man forholdene omkring København, hovedstadsområdet. Man har meget, meget svært ved her i tinget at se ud over Valby-Bakke. Nu får vi efter forliget en nedskæring på vej- og anlægsarbejder, boligbyggeri og sygehusbyggeri. For Ålborgs vedkommende skal byggeriet på amtssygehuset og kommunehospitalet nedskæres med omkring 1,5 mill. kr. Man regner med, at over det hele skal der finde en nedskæring sted, der skal beregnes til omkring 15 pct. Jeg er ikke i stand til at sige, om disse 15 pct. også kommer til at få indflydelse på arbejdsløshedsstallet i de områder, hvor der er for lidt beskæftigelse, men det er da ganske givet, at når der finder en nedskæring sted af de beløb, der må bruges, vil det også komme til at betyde, at arbejdsløshedsprocenten vil blive større. Det vil altså sige, at de områder, jeg her har nævnt, og som har arbejdsløshedsprocenter på fra 10 til over 20, vil få yderligere arbejdsløshed.

Jeg begriber ikke, at folketingets medlemmer, der er valgt i disse områder, sidder og ser stiltiende herpå, at de ikke protesterer og hævder, at i de områder, hvor man kan konstatere disse arbejdsløshedsprocenter, er der ikke grund til at komme med nogen nedskæring af nogen som helst art. Der bør man i stedet sørge for, at der kommer